यथा विभवतो ह्येतत् पूर्व्वाभावे ततः परं॥ ७१॥ अविद्यमाने पूर्वोक्ते उत्तरप्राप्तिरिष्यते। न कुर्याह्नसङ्घर्षं नातानो देसताडनं॥ ७२॥ खप्राध्ययनभोज्यानि सन्धायोश्व विवर्जयेत्। सन्ध्रायां मैथुनचापि तथा प्रखानमेव च॥ ७३॥ पूर्वाह्रे तात देवानां मनुष्याणाच्च मध्यमे। भक्त्या तथापराष्ट्रे च कुर्व्वीत पित्रपूजनं॥ ७४॥ शिरःसातश्र कुर्वीत दैवं पैच्यमशापि वा। प्राङ्मुखोदङ्मुखो वापि प्राश्रुकर्मा च कारयेत्॥ ७५॥ व्यक्तिनीं वर्जयत् कन्यां कुलजामपि रोगिणीं। विकृतां पिङ्गलाञ्चेव वाचाटां सर्व्वद्रघितां॥ ७६॥ श्रयङ्गी सीम्यनासाच सर्वेषश्रणलश्चितां। ताहशीमुद्दहेत् कन्यां श्रेयःकामी नरः सदा ॥ ७७ ॥ उद्देत् पितृमाचोश्च सप्तमीं पच्चमीन्तथा। रचेद्दारान् त्यजेदी घीं दिवा च स्वप्नमैयुने ॥ ७८ ॥ परोपतापकं कर्मा जन्तुपीडाच्च वर्जयेत्। उदका सर्ववस्तानां वर्ज्या राचिचतुष्टयं ॥ ७८ ॥ स्त्रीजन्मपरिचारार्थे पन्नमीमपि वर्जयेत्। ततः षष्ट्यां व्रजेद्राच्यां श्रेष्ठा युग्मासु पुचक ॥ ८०॥ युग्मासु पुचा जायन्ते स्त्रियोऽयुग्मासु राचिषु। तसाद्यग्मासु पुचार्थी संविशेत सदा नरः ॥ ८१ ॥ विधिर्मिगोऽहि पूर्वाखे सन्धाकाले च पगडुकाः।